

ခွန်သက်တင်ဆန်း

လွင်ဖြာစိုးတိမ်

နှင့်

စစ်ဝတ္ထုတိုများ

စာရေးသူ၏ ကိုယ်ရေးအကျဉ်း

အမည်အရင်း - ဗိုလ်မှူးကြီးအောင်ကျော်ဦး (ငြိမ်း)

ကလောင်အမည် - ခွန်သက်တင်ဆန်း

၁၉၅၉ ခုနှစ် မတ်လ ၁၅ ရက်တွင် မင်းကြီးတောင်ခြေ ပြည်မြို့၌ အဘဦးသက်တင် အမိ ဒေါ်ပြီးတင်တို့ က မွေးဖွားသည်။ မွေးချင်း ခုနစ်ယောက်တွင် သားကြီးဖြစ်ပြီး ညီနှစ်ယောက်၊ ညီမလေးယောက် ရှိပါသည်။

မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ် အမှတ်(၁) အခြေခံပညာအထက်တန်းကျောင်းမှ ၁၉၇၆ ခုနှစ်တွင် အခြေခံပညာ အထက်တန်း အောင်မြင်သည်။ ၁၉၇၇ ခုနှစ်၊ မွန်ပြည်နယ် ဒေသကောလိပ် စတင်ဖွင့်လှစ်ချိန်တွင် သိပ္ပံ (သင်္ချာ) ဘာသာရပ်ဖြင့် တက်ရောက်သင်ကြားနေရာမှ တပ်မတော်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ပါသည်။ ၁၉၇၈ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၇ ရက်မှ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၃ ရက်နေ့အထိ အလုပ်သင်ဗိုလ် ဗိုလ်လောင်းသင်တန်း အမှတ်စဉ် (၇) ကို တက်ရောက် သင်ကြားအောင်မြင်ခဲ့ပြီး တပ်မတော်အရာရှိအဖြစ် ကလောင်၊ ဖျာပုံ၊ ဗန်းမော်၊ ကျိုက်ထို၊ ကလေး၊ ဆားမှော်၊ ကုန်းလော(ဗန်းမော်)၊ ကျောက်တော်၊ အမ်း၊ မိုင်းပန်၊ မန်ကတ် (တန့်ယန်း) ၊ ဂျိုးဖြူ (တိုက်ကြီး) တို့ တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။ ပညာအရ

ည်အချင်းမှာ ဝိဇ္ဇာဘွဲ့ (မြန်မာစာ) ဖြစ်သည်။ ။

ကလောင်အမည် ‘ခွန်သက်တင်ဆန်း’ ဖြင့် စာပေများ ရေးသားနေပြီး မြဝတီမဂ္ဂဇင်း၊ ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း၊ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်မဂ္ဂဇင်း၊ နိုင်ငံတော်ကာကွယ်ရေးတက္ကသိုလ်နှစ်ပတ်လည် မဂ္ဂဇင်းများ တွင် ဝတ္ထုတို၊ အခန်းဆက်ဝတ္ထုရှည်များ ဖော်ပြပါရှိပါသည်။ ။

စစ်ဝတ္ထုတိုများ စုစည်းပြီး ၂၀၁၅ ခုနှစ်တွင် ‘ဘဝကန္တာရထဲမှ ဟာသပျားရည်စက်များ’၊ ၂၀၁၆ ခုနှစ်တွင် ‘အလွဲစု’ ‘ရင်သို့စူးဝင်စစ်မြေပြင်’ ‘ဘုရင့်နောင်မျိုးနွယ်စုမှ ဆင်းသက်လာသော စစ်တကောင်းတောင်တန်းဒေသရှိ ရခိုင်မြန်မာများ’၊ ၂၀၁၇ ခုနှစ်တွင် ‘အသိုက်အဝန်း’ စာအုပ်များကို ထုတ်ဝေခဲ့ပါသည်။ ။

၂၀၁၆ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလတွင် တပ်မတော်မှ အငြိမ်းစားယူပြီး စာပေများ ရေးသားလျက်ရှိပါသည်။ ။ မြန်မာနိုင်ငံစာရေးဆရာအသင်းဝင်အမှတ်မှာ ၁၀၂၉၂ ဖြစ်ပါသည်။ ။

စာရေးသူ၏ တင်ပြချက်

"လွင့်မြောမိုးတိမ်" ဟု အမည်ပေးထားသော စစ်ဝတ္ထုတိုများ စုစည်းထားသည့် စာအုပ်လေးသည် ကျွန်တော်၏ ဆဋ္ဌမမြောက် ဖြစ်တည်မှုလေးပါ။ ထို "လွင့်မြောမိုးတိမ်" စာအုပ်လေးတွင် ကိုယ်တိုင်ကြုံတွေ့ဖတ်သန်းခဲ့ရသည့် စစ်သားဘဝထဲမှ ရသစုံ စစ်ဝတ္ထုတို (၁၇) ပုဒ်ကို စုစည်းတင်ပြထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။

စာဖတ်အား နည်းလာကြသော အချိန်အခါဝယ် စာအုပ်တစ်အုပ် ဖြစ်ပေါ်လာဖို့ ဆိုရာမှာ လည်း အခက်အခဲပေါင်းများစွာ ကျော်ဖြတ်ခဲ့ရပါသည်။ ။ ကျွန်တော်၏ တပ်မတော်သားဘဝ (၃၉) နှစ်ကြာ ကြုံတွေ့ခဲ့ရမှုများကို ရေးတတ်သလို ရိုးရှင်းစွာ ရေးသားတင်ပြခဲ့မှုကိုက အမှတ်တရမှတ်တမ်းများ သဖွယ် ဖြစ်ပေါ်လာရပါသည်။ ။ စစ်သားများ ၏ အကြောင်းကို စစ်သားကရေးမှ ပိုပြီးဝီပြင်မည်ဟု လည်း ယူဆမိပါသည်။ ။ တပ်မတော်သားများ နှင့် ပတ်သက်နေသော၊ ပတ်သက်ခဲ့ကြသော စာဖတ်သူကျေးဇူးရှင်များ ၏ အားပေးမှုကလည်း စာရေးအားကို ဖြစ်စေခဲ့ပါသည်။ ။

ကျွန်တော်၏ ထွက်ရှိပြီးသော "ဘဝကန္တာရထဲမှ ဟာသ ပျားရည်စက်များ ၊ အလွဲစု၊ ရင်သို့စူးဝင် စစ်မြေပြင်၊ အသိုက်အဝန်းနှင့် ဘုရင့်နောင်မျိုးနွယ်စုမှ ဆင်းသက်လာသော စစ်တကောင်းတောင်တန်း ဒေသရှိ ရခိုင်မြန်မာများ " စာအုပ်များကို ဖတ်ရှုအားပေးကြသည့် ကျေးဇူးရှင် စာ

ဖတ်သူများ အားလုံးကို အထူးပင် ကျေးဇူးတင်ရပါသည် ။ ယခု
"လွင့်မြောမိုးတိမ်" စာအုပ်လေးကိုလည်း ဝေဖန်ဖတ်ရှု အကြံပေးကြပါ
ရန် ရေးသားတင်ပြအပ်ပါသည် ။

**နုလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချမ်းကြွပါစေ
ခွန်သက်တင်ဆန်း**

လွင်မြေမှီးတိမ်

ခွန်သက်တင်ဆန်း

လွင့်မြောမိုးတိမ်

လူသားတို့ ၏ ယဉ်ကျေးမှုသမိုင်းမှာ ရှေးကျသလောက် ခွေးတို့ ၏ သမိုင်းသည် လည်း ရှေးကျလှပေသည် ။ ခွေးသုတေသီ ပါရဂူများ ၏ လေ့လာတွေ့ရှိချက်များ အရ ခွေးအမျိုးမျိုး ပေါ်ပေါက်လာရခြင်း၏ အစသည် ဝံပုလွေကဟု ဆိုကြသည် ။ ဝံပုလွေတို့ သည် ခွေးအမျိုးမျိုးတို့ ၏ ဘိုးဘွားများ ဟု ပင် လက်ခံယုံကြည်ကြသည် ။

ထိုခွေးသတ္တဝါများ နှင့် လူသားတို့ မည်သည့် အချိန်က စတင်ထိတွေ့ ကျွမ်းဝင်ခဲ့ကြသည် ကိုလည်း သိလိုကြပြန်သည် ။ ခွေးသုတေသီများ ၏ လေ့လာမှုမှတ်တမ်းများ အရ ရှေးခေတ်ကမ္ဘာဦး လူသားတို့ ၏ ငါးသားရှာဖွေရန် အမဲလိုက်ကြရင်းမှ ရရှိလာသော အသားငါးများကို စားသောက်ကြပြီး စားကြွင်းစားကျန်များကို စွန့်ပစ်ကြသည် ။ ထိုစားကြွင်းစားကျန်များကို လာရောက်စားသောက်သော ခွေးတို့ သည် အချိန်ကြာမြင့်လာသည် နှင့် အမျှ လူသားတို့ နှင့် ယဉ်ပါးလာကြသည် ။ လူသားတို့ နှင့် အတူ အမဲလိုက်ရာတွင် လိုက်ပါလာသည် အထိ ရင်းနှီးလာခဲ့ကြသည် ။ တဖြည်းဖြည်းနှင့် လူသားတို့ အပေါ် ကျရောက်နိုင်မည့် အန္တရာယ်များကိုပါ ကြိုတင်အသိပေး ကာကွယ်ခြင်းများ ပင် ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည် ။ ခွေးတို့ သည် ရှေးနှစ်ပေါင်း ၁၅၀၀၀ ခန့်မှ စတင်၍ လူသားတို့ ၏ မွေးမြူခြင်းကို ခံခဲ့ကြရ၏။ လူသားတို့ သည် လုပ်ငန်းများ တွင် အသုံးပြုရန် ခွေးများကို သင်ကြားပေးခြင်းများ ပြုလုပ်လာကြသည် ။

လူအဖွဲ့အစည်းများ တွင် ခွေးများအား အရေးပေးထားကြောင်း တွေ့ရပြန်သည်။ ။ မဟာသရတခေတ်၌ ယူမိသူထိရ်မင်းကြီးသည် ထီးနန်းကို စွန့်လွှတ်ပြီး တရားကျင့်ကြံရန် ဟိမဝန္တာတောင်ပေါ်သို့ တက်သွားခဲ့သည်။ ။ ဘုရင်ကြီးနှင့် အတူ ခွေးတစ်ကောင်လည်း လိုက်ပါသွားခဲ့သည်။ ။ ထိုခွေးသည် ဘုရင်ကြီးနှင့် အတူ နောက်ဆုံးအချိန်အထိ အတူတူ နေသွားခဲ့သည်။ ။

ရှေးနှစ်ပေါင်း ၇၅၀၀ ခန့်က စတင်၍ ထုလုပ်တည်ဆောက်ထားသော အီဂျစ်နိုင်ငံ၏ ရှေးဟောင်းအဆောက်အအုံများ တွင် ဂရေးဟောင်းဒ်စလေကီ အမျိုးအစား ခွေးတို့ ၏ ရုပ်ထုများကို ယနေ့တိုင် တွေ့မြင်ရပေသည်။ ။ ထိုအချိန်က အီဂျစ်လူမျိုးတို့ သည် ခွေးများကို အမဲလိုက်ရာတွင် သာ အသုံးပြုခဲ့သေးသည်။ ။ အီဂျစ်တို့ ၏ ခွေးမွေးမြူရေးလုပ်ငန်းသည် အထူးထင်ရှား ကျော်ကြားခဲ့သည်။ ။ နောက်ပိုင်း ကာလများမှာ မှ အမဲလိုက်ခြင်းအပြင် စစ်ပွဲများ ၌ အသုံးချရန် ခွေးများကို လေ့ကျင့်သင်ကြား ပေးလာကြသည်။ ။ ဥရောပနိုင်ငံများ တွင် လည်း ခွေးမွေးမြူလေ့ကျင့် သင်ကြားခြင်းကို ပြုလုပ်လာကြပြီး ရောမစစ်ပွဲများ ၌ စစ်တိုက်ရာတွင် ခွေးများကို အသုံးပြုလာကြလေသည်။ ။ ၁၅၄၄ ခုနှစ် အီတလီဘုရင် ဟိုက်ဟလီသည် လေ့ကျင့် သင်ကြားပေးထားသော ခွေးအကောင် ၄၀၀၀ ကို စပိန်ဘုရင် ချားလ်အားပေး၍ ပြင်သစ်တို့ အား တိုက်ခိုက်စေခဲ့သည်။ ။

ပထမ ကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်း ကမ္ဘာပေါ်ရှိ စစ်တပ်အသီးသီးတွင် ခန့်မှန်းခြေအားဖြင့် ခွေးအကောင် ၆၀၀၀၀ ကျော်တို့ သည် အစောင့်တာဝန်၊ သတင်းပို့ဆက်သားတာဝန်၊ ခဲယမ်းမီးကျောက်သယ်ဆောင်ရေး တာဝန်၊ ကင်းလှည့်တာဝန်၊ လူနာရှာဖွေကယ်ဆယ်ရေးတာဝန်များ တွင် အသုံးပြုခဲ့ကြသည်။ ။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်း အမေရိကန်တို့ ၏ စစ်ခွေး

လေ့ကျင့်ရေး သင်တန်းကျောင်းများ သည် အထူးထင်ရှားပြီး ကိုရီးယား နှင့် ဗီယက်နမ် စစ်ပွဲများ ၌ လည်း အမေရိကန်တို့ သည် ခွေးများကို အောင်မြင်စွာ အသုံးချနိုင်ခဲ့သည်။ ။

ခေတ်မီလက်နက်များအား စစ်ပွဲများ တွင် အသုံးပြုလာသည့် နောက်ပိုင်း ခွေးတို့ ကို စစ်ပွဲများ ၌ အသုံးပြုမှု လျော့နည်းသွားခဲ့၏။ သို့သော် လုံးဝပျောက်ကွယ်ခြင်းတော့ မရှိခဲ့ပေ။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးနောက်ပိုင်း ခွေးများအား မိုင်းရှာဖွေခြင်း၊ ကင်းလှည့် တာဝန်ပေးခြင်းနှင့် အစောင့် တာဝန်ချထားခြင်းတို့ အပြင် မျက်မမြင်များအား လမ်းပြခြင်း၊ မူးယစ် ဆေးဝါးရှာဖွေခြင်း၊ မြေအောက်၌ မြှုပ်နှံထားသော ကေဘယ်ကြိုးများ ရှာဖွေခြင်း စသည့် လုပ်ငန်းတို့ တွင် သင်တန်းများ ပေး၍ လေ့ကျင့် ဆောင်ရွက်စေခဲ့ကြသည်။ ။

မြန်မာ့တပ်မတော် စစ်ခွေးလေ့ကျင့်ရေးကျောင်းကို ၁၉၅၇ ခုနှစ် ဧပြီလ ၁ ရက်နေ့တွင် မေမြို့ (ပြင်ဦးလွင်မြို့) ၌ စတင်ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်။ ။ တိုင်းပြည်နှင့် တပ်မတော်အတွက် အံဝင်ခွင်ကျ အသုံးပြု နိုင်မည့် ကင်း စောင့်ခွေး၊ လုံခြုံရေးခွေး (သို့မဟုတ်) ရဲခွေး၊ လူနာရှာခွေး၊ ကင်းထောက်ခွေး၊ ဆက်သားခွေး၊ ဝန်တင်ခွေး၊ မိုင်းရှာခွေး၊ လက်နက်ရှာခွေး၊ ခြေ ရာခံခွေးများ အဖြစ် စစ်ခွေးများကို လေ့ကျင့်ပေးနိုင်ခဲ့သည်။ ။

ငွေအမြောက်အများ ပေးဝယ်ယူရပြီး တယုတယ ပြုစုကျွေးမွေး ထားရသည့် နိုင်ငံခြားခွေးများ ဖြစ်သော အယ်လ်ဇေးရှင်း၊ လက်ဘရေး ဒေါ၊ ဒိုဘာမင်ခွေးများအား စစ်ဆင်ရေး အထောက်အကူပြုအဖြစ် အ သုံးချရာ၌ ငွေကုန်သလောက် ထိရောက်မှု မရှိသဖြင့် ၁၉၇၁ ခုနှစ် စက်

တင်ဘာလတွင် စစ်ခွေးလေ့ကျင့်ရေးကျောင်းအား ဖျက်သိမ်းခဲ့လေသည်။ ။

ဆရာကြီး ဦးအောင်သင်း မေမြို့စစ်တက္ကသိုလ်တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ်က ဖြစ်ပါသည်။ ။ မြန်မာစာ သင်ကြားပို့ချပြီးချိန် အချိန်အားလပ်နေ၍ စစ်ခွေးလေ့ကျင့်ရေးကွင်းသို့ သွားကြည့်ခဲ့သည် ဟု ဆို၏။ လေ့ကျင့်ရေးကွင်းတွင် မိုင်းရှာနေကြသော အယ်လ်ဇေးရှင်းခွေးများ ၏ လျင်မြန်ပါးနပ်မှုကို အံ့မခန်းတွေ့ရပြီး အတွေးတစ်ခု ဝင်လာခဲ့လေသည်။ ။ ထို့ကြောင့် စစ်ခွေးများကို လေ့ကျင့်ပေးနေသော Trainer ဗိုလ်ချစ်မောင်အား သိလိုသည် များကို မေး လိုက်လေသည်။ ။

"အယ်လ်ဇေးရှင်း ခွေးကြီးတွေက မှတ်ဉာဏ်ကောင်းပြီး လိမ္မာလိုက်တာဗျာ ... ကျုပ်တို့ ဗမာခွေးတွေကိုရော ခုလိုလေ့ကျင့်ပေးနိုင်ရင် မရဘူးလားဗျ"

ဗိုလ်ချစ်မောင်၏ အဖြေက အားရစရာပါ။

"ဟာ ... ဆရာအောင်သင်းနယ် ... ဗမာခွေးတွေက very Intelligent ဗျ ... သိပ်လျင်ပြီး သိပ်တတ်လွယ်တာပေါ့ဗျာ ..."

"အဲဒါဆို အယ်လ်ဇေးရှင်းတစ်ကောင်ကို သိန်းချီပေးပြီးဝယ်သင်မယ့်အစား ... ကိုယ့်ဆီက ဒေသန္တရခွေးတွေကို လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးရင် မဖြစ်နိုင်ဘူးလားဗျာ"

ဆရာကြီးဦးအောင်သင်း သိလိုသောအဖြေကို ဗိုလ်ချစ်မောင်က

"ခက်တာက ဗမာခွေးတွေက ဗမာတွေလိုပဲ ... စိတ်ကူးရမှ ထလုပ်တတ်တာ ... ဟိုကောင်တွေကတော့ Professional ပီသတယ်ဗျ ... ခိုင်းချင်တဲ့ အချိန်ခိုင်း ထလုပ်ပေးတာ ... စစ်ပွဲဆိုတာ အချိန်မရွေး

ထဖြစ်ချင်ဖြစ်တာ ... အဲဒီအခါမှာ ကျုပ်တို့ ဗမာ့ခွေးတွေက စိတ်ကူးမပေါက်လို့ ထမလုပ်မှ ဖြင့် ဒုက္ခရောက်ကုန်တော့မှာ ပေါ့ ဆရာအောင်သင်းရာ"

"ဘာကြောင့် အဲဒီလို ဖြစ်ရတာလဲဗျ"

"အဓိကကတော့ လူတွေက သူတို့ ကို အသိအမှတ်မပြုဘဲ နှိမ်ချဆက်ဆံကြတာကိုး ... လူတွေရဲ့ ကျန်တာတွေကိုမှ စား ... ကျွေးတာကိုသာ စား၊ ခွေးကတက်တို့ ပြာပုံတို့ မှာ အိပ်၊ လူအနားမလာနဲ့ ဆိုတာမျိုးတွေကြောင့် ကြာလာတဲ့ အခါ ဗမာ့ခွေးတွေမှာ အဆင့်မီတဲ့ စာရိတ္တတွေပျောက်ပြီး ခွေးစိတ်ပေါက်လာတော့တာပေါ့ဗျာ ... "

ဆရာကြီး ဦးအောင်သင်း၏ စာပေဟောပြောပွဲတစ်ခုတွင် ဟောပြောပို့ချချက်လေး ဖြစ်ပါသည်။ ။

ရှေးယခင်ကပင် လူသားတို့ နှင့် ရင်းနှီးခဲ့ကြသော ခွေးတို့ အပေါ် လေ့လာတွေ့ရှိချက်များမှ အားနည်းချက်များကို ပြုပြင်စေခြင်းဖြင့် စိတ်ကူးရမှ ထလုပ်တတ်သော ဗမာ့ခွေးခေါ် ဒေသန္တရခွေးတွေကို Professional အဆင့်ရောက်အောင် သင်ကြားပေးလာနိုင်ခဲ့သည် မှာ တော့ စစ်ခွေးသမိုင်း၏ မှတ်ကျောက်တစ်ခုပင် ဖြစ်လာပါတော့သည်။ ။

ခွေးလေ့ကျင့်ရေးသည် အတတ်ပညာတစ်ခု ဖြစ်သည်။ ။ ခွေးကိုင်စစ်သည် နှင့် ခွေးတို့ အပြန်အလှန် နားလည်မှုရှိစေကာ ခွေးခြံများ ထဲတွင် စနစ်တကျထားရှိ ကျွေးမွေးပြီး ဂရုစိုက်ဆက်ဆံခြင်းကပင် သင်ကြားမှုများကို များစွာအထောက်အကူပြုနေပေသည်။ ။ ခွေးတို့ ၏ သဘာဝဖြစ်

သော ရှက်တတ်ခြင်း၊ ကြောက်ရွံ့တတ်ခြင်း၊ အလွန်ကြောက်ရွံ့တတ်ခြင်း၊ ဦးနှောက်အသိဉာဏ် ချို့ယွင်းခြင်း၊ ခေါင်းမာခြင်းတို့ ကို နားလည်ထားရမည်။ ခွေးတို့ ၏ စွမ်းအင်ငါးမျိုးဖြစ်သည့် အမြင်၊ အသိ၊ အနံ့၊ အသံ၊ အရသာတို့ ကိုလည်း အသေးစိတ် မှတ်ထားရမည်။

အဓိက သိထားရမည့် အချက်မှာ ခွေးများ ၏ ရန်လိုစိတ်ပင် ဖြစ်သည် ။ ခွေးအုပ်စုတွင် အကြီးအကဲများ ဖြစ်လာစေရန် မျိုးရိုးဗီဇအရ ရန်လိုကာ တိုက်ခိုက်လာကြသည် ။ ထိုရန်လိုစိတ်သည် သူတို့ အား အနှောင့်အယှက်ပေးခြင်း ခံရသည် ဟု ထင်သောအခါ နိုးကြားထကြွလာတတ်သည် ။ ခန္ဓာကိုယ်အား လက်နှင့် ပုတ်ခြင်း၊ စည်းကမ်းမကျ ခန္ဓာကိုယ်အား ပွတ်သပ်ခြင်း၊ အခန်းကျဉ်းများ တွင် ထည့်သွင်းထားခြင်းတို့ သည် ရန်လိုတိုက်ခိုက်ချင်စိတ်ကို တိုးပွားစေသည် ။ ရန်လိုစိတ်ကို လျှော့ပါးစသော နည်းတစ်ခုမှာ သခင်၏ ယုယစွာ ပွတ်သပ်ပေးခြင်းပင် ဖြစ်သည် ။ ဤသို့ ယုယစွာ ပွတ်သပ်ပေးနေသည် ကိုပင် သခင်က သူတို့ ကို ကြောက်၍ လုပ်ပေးနေရသည် ဟု ယူဆနေကြပြန်သည် ။

ခွေးများကို ရွေးချယ်ရာတွင် ကျန်းမာသန်စွမ်းခြင်း၊ ခန္ဓာကိုယ် ဖွံ့ထွားခြင်း၊ အရိုးအဆစ်ကြီးခြင်း၊ ရင်အုပ်ကား၍ ပေါင်သားများ ပြည့်တင်းမှုရှိခြင်း လက်ဖဝါး ခြေဖဝါးများ အသားပြည့်ခြင်း၊ အညိုရောင် အနီရောင် အနက်ရောင် အမွှေးအမျှင်များ ရှိခြင်း၊ တစ်နှစ်သားနှင့် တစ်နှစ်ခွဲသားအရွယ် အထီးများ ဖြစ်ခြင်း စသည် တို့ ကို ကြည့်ပြီး ရွေးချယ်ရသည် ။ ခန္ဓာကိုယ်အချိုးမကျဘဲ ခြေထောက်များ ကွေးကောက်ခြင်း၊ မျက်ရည် နှာရည်များ ထွက်လွန်းခြင်း၊ ဗိုက်အိုးကြီးနေခြင်းများ ပါရှိသော ခွေးများကို မရွေးချယ်ပါ။

ခွေးများကို အမည်ပေးရာတွင် ခွေးအား သတိရှိစေခြင်း၊ ခွေးအား မှ

တိမိစေခြင်း စသည့် ၎င်း၏ အမည်ကို သိရှိနိုင်အောင် အမည်ပေးရသည်။ နာမည်နှစ်လုံးသည် အသင့်တော်ဆုံး ဖြစ်သည်။ ။

ခွေးတို့ သည် သတ္တဝါများ ထဲတွင် သစ္စာအရှိဆုံး သတ္တဝါ ဖြစ်သည်။ ။ အခြား သတ္တဝါများ ထက် အမိန့်နာခံမှု၊ အာရုံစူးစိုက်မှု၊ အနံ့ခံနိုင်မှု၊ အသံကြားနိုင်မှု၊ သံယောဇဉ်တရားကြီးမားမှုတို့ တွင် လွန်စွာမှ စွမ်းရည်ထက်မြက်သည်။ ။ ခွေးသည် အရာဝတ္ထုများအား မလိုအပ်ဘဲ ကိုက်ဖြတ်ခြင်း၊ ခွေးခြံအတွင်း မစင်စွန့်ခြင်း၊ သေးပေါက်ခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊ အကြောင်းမဲ့ဟောင်ခြင်း၊ ညစ်ပတ်သောအရာများ စားသောက်ခြင်းတို့ ပြုလုပ်သည် ကို တွေ့ရှိပါက ခွေးကိုင်စစ်သည် က တားမြစ်ရမည်။

ခွေးကိုင်စစ်သည် သည် ခွေးနှင့် အတူ နေထိုင်ပြီး ခွေး၏ အမူအကျင့် စိတ်သဘောထား ချို့ယွင်းချက်များကို သိအောင် လေ့ လာပြီး ပြုပြင်ရသည်။ ။ စစ်သားကောင်းတစ်ယောက်အား စစ်သည် တော်ကောင်း တစ်ယောက်ဖြစ်ရန် ပင်ပန်းခဲယဉ်းစွာ စစ်စည်းကမ်းများကို ရှေးဦးစွာ သင်ကြားပေးရသည့် အတိုင်း ခွေးသစ်တစ်ကောင်အား စည်းကမ်းတကျ ပြုမူသွားလာနေထိုင်တတ်စေရန် လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးခြင်းဖြင့် အဆင့်အတန်း မြင့်မား၍ စွမ်းရည်ထက်မြက်သော ခွေးကောင်းတစ်ကောင်ကို ရရှိလာမည် ဖြစ်ပါသည်။ ။

ခွေးများ သင်ကြားရ လွယ်ကူပြီး တတ်လွယ်သိလွယ် ဖို့ ရာမှာ ခွေးကိုင်စစ်သည် ၏ အရည်အချင်း ပြည့်ဝမှုအပေါ်တွင် များ စွာတည်ပါသည်။ ။ ခွေးကိုင်စစ်သည် နှင့် ခွေးတို့ သည် ကြင်နာသော သဘောထားနှင့် ချစ်ခင်ရင်းနှီးရမည်။ လေ့ကျင့်နေစဉ် မလိုအပ်သော ပေါ့ဆမှုများ ပြုလုပ်လာလျှင်တော့ ပြင်းထန်ပြတ်သားစွာ ဆက်ဆံရမည်။ ရက်စက်မှု အသွင်တော့ မဖြစ်စေရ။ သင်ကြားရာတွင် မကြာခဏ ထပ်ခါထပ်ခါ ပြုလုပ်

ပ်ပေးမှ ခွေးသည် တဖြည်းဖြည်း လက်ခံနားလည်သဘောပေါက်လာမည် ဖြစ်သည်။ ။ မည်သည့် ကိစ္စမဆို ခွေးသည် တစ်ကြိမ်ထဲတွင် သင်ယူတတ်မြောက်ခြင်း မရှိပါ။ အမှားတို့ လုပ်လေ့ရှိသည်။ ။ ထိုအခါ ခွေးကိုင်စစ်သည် က အမှန်ကို ပြုပြင်၍ ထပ်ခါထပ်ခါ သင်ပေးရသည်။ ။ သို့မှသာ ခွေးသည် အမှားကို လုပ်တော့မည် မဟုတ်ပေ။

လုပ်ငန်းတစ်ခုအား ခွေးက ပြည့်ပြည့်ဝဝ ဆောင်ရွက်ပေးလျှင် ချီးကျူးဂုဏ်ပြုရမည်။ ဆုလာဘ်အနေနှင့် မုန့် (သို့မဟုတ်) အစားအစာကျွေးရမည်။ ခွေးအားအလုပ်ခိုင်းရာတွင် ပြတ်သားသော စကားသံဖြင့် ရှင်းလင်းစွာ အသံလှိုင်း အလတ်တန်းစားနှင့် အမိန့်ပေးရမည်။ အရေးအကြီးဆုံးမှာ ခွေးကိုင်စစ်သည် စိတ်ရှည်မှုပင် ဖြစ်သည်။ ။ ဒေါသကို ထိန်းပြီး ခွေးအား မကျေနပ်စွာ မဆက်ဆံဘဲ သည်းခံခြင်းဖြင့် လိမ္မာပါးနပ်အောင် ဆောင်ရွက်ရမည်။

တစ်နေ့လျှင် နံနက်နှင့် ညနေ နှစ်ကြိမ် ဖီးသပေးခြင်းသည် လည်း မဖြစ်မနေ လုပ်ရမည့် အချက် ဖြစ်ပါသည်။ ။ ဘီး၊ ဘရပ်ရှ်များ ဖြင့် ညင်သာစွာ ဖီးလိမ်းပြီး ပဝါဖြင့် ပွတ်သပ်ပြီးပါက လက်ဖြင့် နောက်ဆုံး ပွတ်သပ်ပေးရမည်။ ။ ထိုသို့ ဖီးသပေးခြင်းဖြင့် ခွေးနှင့် ခွေးကိုင်စစ်သည် တို့ အချင်းချင်း ချစ်ခင်ရင်းနှီးမှု တိုးတက်ခြင်း၊ ခွေးသည် လှပ၍ အရောင်တောက်ပလာခြင်း၊ သွေးလည်ပတ်နှုန်း မှန်ကန်လာခြင်း၊ ကြွက်သားများ သန်မာမှုကို ဖြစ်စေခြင်း၊ မမြင်ရသော အနာဒဏ်ရာများကို တွေ့မြင်နိုင်ခြင်း၊ ယားနာနှင့် ပိုးမွှား၊ သန်းတို့ ကင်းရှင်းစေခြင်း၊ ခွေးသည် မည်သည့် အလုပ်ကိုမဆို လုပ်ရန် အဆင်သင့် ဖြစ်ခြင်း စသည့် အကျိုးများ ရရှိပေသည်။ ။

ကျွန်တော့်နာမည်ကို "မိုးတိမ်" လို့ ခေါ်ကြပါတယ်။ ငယ်နာမည် တော့ မဟုတ်ဘူး ဗျ။ ရွာမှာ နေစဉ်ကတော့ သခင်က "ရွှေဘ" လို့ နာမည်ပေးထားတယ်။ တစ်ချိန်က ရုပ်ရှင်မင်းသားကြီး ရွှေဘဆိုတာ ရှိတယ်တဲ့ ။ သူ့ရဲ့ ရုပ်ရှင်တွေထဲမှာ ရွှေဘနဲ့ လူဆိုးတွေ ထိုးကြိတ်ကြတဲ့ အခါ မင်းသားရွှေဘကပဲ အနိုင်ရတယ်တဲ့ ။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော့်ကိုလည်း အခြားကောင်တွေနဲ့ ဖိုက်တဲ့ အခါ အမြဲအနိုင်ရ နေအောင်ဆိုပြီး ရွှေဘလို့ မှ ညွှလိုက်တာဆိုပဲ။ ဒါပေမဲ့ ရန်ဖြစ်တိုင်း ရွှေဘဆိုတဲ့ ကျွန်တော် ရှုံးနိမ့်နေရတာတော့ နန္ဒင်းသိပ်ပေးရတဲ့ သခင်အသိဆုံးပါ။

ကျွန်တော့်ဇာတိက သက္ကလပါ။ ရုပ်ရှင်မင်းသားနေမင်း နေခဲ့တဲ့ နေရာဆိုရင် ပိုသိကြမယ်ထင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ သက္ကလသားတွေက မှတ်ဉာဏ်ကောင်းပြီး လိမ္မာရေးခြားရှိတယ်လို့ ပြောကြတယ်။ အမျိုးကိုက အင်းစပ်တွေဆိုတော့ အသက် တစ်နှစ်မပြည့်ခင်မှာ တင် ခြေဆန်လက်ဆန်ကြီးပြီး အကောင်က ထွားလာလို့ နီညိုရောင် ပြောင်လက်လက် အမွှေးအမျှင်တွေနဲ့ ကြည့်ကောင်းတယ်လို့ ပဲ ဆိုရမှာ ပေါ့ဗျာ။

ငယ်ဘဝကို လယ်ကွင်းတွေကြားထဲ ပြေးလွှားဆော့ကစားလို့ မှ အားမရသေးခင် ကျွန်တော့်ဘဝရဲ့ အလှည့်အပြောင်းတစ်ခုက ပေါ်လာတော့တယ်။ ကျွန်တော် ခရီးတစ်ခုကို သွားရမယ်ဆိုတာရယ် သခင်အသစ်တစ်ယောက် ပြောင်းသွားပြီ ဆိုတာရယ် သိနေလိုက်ပါတယ်။ သခင်အသစ်ဆီက ရတဲ့ အနံ့အရ ကျွန်တော်နဲ့ အဆင်ပြေမယ်ဆိုတာ ခန့်မှန်းလို့ ရပေမဲ့ အစိမ်းရောင်မြင်ကွင်းနဲ့ ရနံ့သစ်တွေကတော့ အသားကျအောင် လေ့လာသွားရဦးမှာ ပါ။ ကျွန်တော့်ကို ကားပေါ်တင်ပြီး ရွာနဲ့ အဝေးကို ခေါ်သွားချိန်မှာ တော့ မိကျားတို့ နှာနီတို့ ကိုတောင် နှုတ်မဆ

ကံခွဲလိုက်ရတဲ့ အဖြစ်ကြောင့် လွမ်းလိုက်တာဗျာ ...။

သခင်အသစ်ရဲ့ နာမည်ကို သူများ တွေ ခေါ်နေတဲ့ အသံကြားရတဲ့ အတိုင်း "ဆရာအောင်လွင်" လို့ မှတ်ထားလိုက်တယ်။ ပုံစံတူ ဝတ်စုံတူ အရွယ်မတိမ်းမယိမ်း လူတွေအများကြီးရှိတဲ့ နေရာကို ရောက်နေရလို့ ကိုယ့်သခင်ကို မှတ်မိအောင် မနည်းမှတ်သားနေရတယ်။ ဒီနေရာဟာ စစ်တပ်တစ်ခုဖြစ်တယ်ဆိုတာတော့ နောက်မှ တဖြည်းဖြည်း သိလာရပါတယ်။ သိဆို ကိုယ်ကိုယ်တိုင်လည်း ကိုယ်ပိုင်နံပါတ်ရ ရိက္ခာစား "စစ်ခွေး" ကြီးတစ်ကောင် ဖြစ်လာလို့ ပါပဲ။

"ရွှေဘ" ဘဝမှ "မိုးတိမ်" ဘဝကို ကူးပြောင်းလာပုံလေးကို ပြောပြချင်ပါသေးတယ်။ လွယ်လွယ်ကူကူတော့ မဖြစ်ခဲ့ဘူးပေါ့ဗျာ။ ပင်ပန်းခြင်းကြီးစွာနဲ့ ပေါ့။ စည်းကမ်းဘောင်တစ်ခုအတွင်းမှာ လိုက်နာရသူတွေအဖို့ အချိန်ပြည့် လှုပ်ရှားနေရပြန်ပါတယ်။

ဘယ်လိုပဲ ဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ဗျာ။ တိုင်းပြည်အတွက်၊ တပ်မတော်အတွက် ပစ္စက္ခဘဝနဲ့ ပါဝင်လှုပ်ရှားခွင့်ရတာကိုပဲ ကျွန်တော်က ကျေးဇူးတင်ရတော့မှာ ပါ။

တန်းမြင့်လေ့ကျင့်ရေးကျောင်းကြီး တစ်ခုအတွင်းရှိ ဒေသန္တရ စစ်ခွေးသင်တန်း၏ သင်တန်းသားအိပ်ဆောင်၊ ခွေးများ ထားသည့် အဆောင်၊ စာသင်ခန်းမနှင့် လေ့ကျင့်ရေးကွင်းကြီးများက ခွေးကိုင်စစ်သည် နှင့် စစ်ခွေးများကို ခန့်ထည်စွာ ကြိုဆိုနေပါသည် ။ လေ့ကျင့်ရေးကွင်းဘေးရှိ ဆောင်ပုဒ်ကားချပ်များကလည်း ပိုပြီးပြည့်စုံအောင် အားဖြည့်ထားပြန်သည် ။

လေ့ကျင့်ရေးဆောင်ပုဒ်ဖြစ်သည့် "သည်းခံစိတ်ရှည် တို့ တစ်တွေ ... ကြင်နာသနား လေ့ကျင့်သွား ... မုချအောင်မြင်မည် " "ကြိုးကိုင်ပိုင်မှ ... ခွေးကိုနိုင်မည်" ခွေးကိုင်စစ်သည် ၏ တာဝန်ဖြစ်သည့် "ဒေသန္တရခွေးများ ၏ လိမ္မာလုပ်ဆောင် အသိဉာဏ်တိုးတက်အောင်မြင်မှုသည် ... ခွေးကိုင်စစ်သည် ၏ အဓိကတာဝန်ပင် ဖြစ်သည် " လုပ်ဆောင်မှု လင်္ကာဖြစ်သည့် "မိုင်းအန္တရာယ် တွေ့အောင်ကွယ် ... ဒေသန္တရခွေးများ နဲ့ လိုက်ရှာမယ် ... တွေ့ရှိအန္တရာယ် ကင်းအောင်ကွယ် ... စစ်သည်များက ရှင်းလင်းမယ်" စသည် တို့ သည် နောက်ခံအနီရောင်ပေါ်တွင် အဖြူရောင်စာလုံးများ နှင့် တင့်တယ်နေပြန်သည်။ ။

အတားအဆီး လေ့ကျင့်ရေးကွင်းရှိ ၂ ပေ အမြင့်ခုန်၊ ၃ ပေ အမြင့်ခုန်၊ ၄ ပေ ကြောင်လျှောက်၊ ၂ ပေ တာယာကွင်း၊ ၂ ပေခွဲသံကွင်း၊ ၃ ပေ သံကွင်း စသည့် အတားအဆီးများကလည်း စစ်ခွေးများ အတွက် မကြောက်မရွံ့ ဖြတ်သန်းပြေးလွှားရမည် ဖြစ်သော်လည်း လေ့ကျင့်မှု မလုပ်ပေးရသေးခင်မှာ တော့ ခွေးတိုင်း ကြောက်ရွံ့နေကြသည်။ ။

ခွေးများကို တစ်ကောင်ချင်း ခြံများ တွင် ထားကြသည်။ ။ ကာကွယ်ဆေး ၆ မျိုး ထိုးရသည်။ ။ အမဲသားနှင့် ပဲပါသော နံနက်စာ ညစာများကို အပြည့်အဝ ကျွေးမွေးကြသည်။ ။ ပုံစံတစ်ခုထဲ ခေါ်ရ လွယ်ကူအောင် ခွေးများ ၏ နာမည်ကို ပြောင်းလဲ မှ ညှိခေါ်စေသည်။ ။ (မိုး series) (ရန် series) (တိုက် series) (အောင် series) စသည် ဖြင့် မှ ညှိခေါ်ကြရာတွင် ယခုသင်တန်းဝင် စစ်ခွေးများကို မိုးနောင်၊ မိုးရဲ၊ မိုးတိမ် စသည် ဖြင့် အမည်သစ်များ ပေးပြီး မှ ညှိခေါ်ကြပါသည်။ ။

လေ့ကျင့်ရေးကာလ ၁၈ ပတ်ကြာအောင် အမိန့်နာခံတတ်မှု၊ အခက်အခဲများ ကျော်လွှားနိုင်မှု၊ မိုင်းများ ရှာဖွေမှု စသည့် လေ့ကျင့်ခန်းများကို

လေ့ကျင့်ကြပေဦးမည်။

"ရွှေဘ" ကနေ "မိုးတိမ်" လို့ ပြောင်းခေါ်ရတာ လွယ်ပေမဲ့ နားယ ဉ်အောင် မှတ်သားဖို့ ကြတော့ သိပ်မလွယ်လှဘူး။ တစ်ခါတစ်ခါ ကိုယ့် ကိုခေါ်တယ်လို့ တောင် မထင်ဘူး။ သခင်ဖြစ်တဲ့ ဆရာအောင်လွင်ရဲ့ အ သံကို မှတ်မိနေလို့ သာ ကိုယ့်ကိုခေါ်မှန်းသိရတာ။

ခုတော့လည်း အသားကျ လာပြီ ဆိုပါတော့။ သင်တန်းသား ၂၈ ကောင်စလုံးကို ဆေးစစ်တော့ အားလုံးဆေးအောင်ကြပေမဲ့ အရည်အချင်းနဲ့ မကိုက်ညီတဲ့ ၂ ကောင်ကိုတော့ ပြန်လွှတ်ပြီး အစားပြန်လဲပေးကြရတယ်။ တစ်ကောင်ကတော့ အမဖြစ်နေလို့ ။ နောက်တစ်ကောင်ကတော့ လူလည်ကျတာဗျ။ စစ်ခွေးတွေရဲ့ အရောင်ကို အနီ၊ နီညို၊ အနက်စတဲ့ ခပ်မှိုင်းမှိုင်းအရောင်တွေ ဖြစ်ရမယ်လို့ သတ်မှတ်ချက်ထဲမှာ ပါတယ်။ ရှေ့တန်းစစ်မြေပြင်နဲ့ ပုံဖျက်လိုက်ဖက်နိုင်အောင်ပေါ့။ အဲဒါကိုခွေးဖြူကြီးကို အမဲရောင် ဆိုးလာကြတယ်လေ။ ကျွန်တော်တို့ ကတော့ ထင်ထား။ ဒီကောင်တစ်မျိုးကြီးပါလို့ ။ ဆိုးထားတဲ့ ဆေးကလည်း အပေါစားဆိုတော့ အရောင်တွေကျွတ်ပြီး အဖြူရောင်ပေါ်လာလို့ ပြန်အလဲခိုင်းတဲ့ အပြင် အပြစ်ပေးပါခံရတယ်။

နေ့တိုင်း အချိန်မှန် အစားကျွေးပြီး ကျွန်တော်တို့ အမွှေးတွေကို ဖီးသပေးနေတာကြောင့် တောက်ပြောင်ပြီး ဝလာတယ်လို့ တောင် ထင်မိတယ်။ ဒါပေမဲ့ လေ့ကျင့်မှုတွေကြောင့် ကျွန်တော်တို့ ရဲ့ ကြွက်သားတွေ သန်မာလာတာကိုတော့ သတိထားမိပါတယ်။

အမိန့်နာခံတတ်အောင် စစ်သားတွေနဲ့ အတူ "ရှေ့ကြည့်၊ သတိ၊ သ

က်သာ၊ အေးစေ " အမိန့်တွေအပေါ် လိုက်လုပ်နိုင်တဲ့ အပြင် "အလေးပြု
" ဆိုတာနဲ့ ရှေ့လက် နှစ်ချောင်းကိုဆန့်ပြီး နောက်ခြေထောက်တွေပေါ်
ထိုင်တတ်နေပါပြီ။

တစ်ခုခု ခိုင်းပြီးတိုင်း သခင့်ဆီက "ကောင်းတယ် ... သားကြီး" ဆို
တဲ့ ချီးကျူးသံကို ကြားလိုက်ရတိုင်း အမောပြေပြီး ကျေနပ်ခဲ့ရပါတယ်။
အသားလုံးလေးတစ်လုံး စားလိုက်ရတာလဲ ပါတာပေါ့။ ကျွန်တော်က
တော့ ခိုင်းတာအကုန် လုပ်လိုက်တာပဲ။ အိပ်ခိုင်းတာ၊ လိုမ့်ခိုင်းတာ၊
ဝပ်ပြီး တက်ခိုင်းတာလောက်ကတော့ ကြာတော့ ရိုးတောင်လာတယ်။
အဲ ... အခက်အခဲ သံကွင်းတွေ၊ တာယာကွင်းတွေ၊ ကြောင်လျှောက်
အမြင့်တွေ ဖြတ်ရတော့ စလုပ်လုပ်ခြင်း ကြောက်လို့ ဘေးကပတ်ပြေး
နေမိတယ်။ နောက်မှ သခင့်အလိုကျ ပြေးလွှားနိုင်ခဲ့တော့တယ်။

လွယ်မလိုလိုနဲ့ ခက်တာကတော့ အနံ့ခံရတဲ့ အချိန်ပဲ။ မိုင်းရဲ့ ယမ်းနံ့
ကို ယဉ်ပါးအောင် အရင်လုပ်ရတယ်။ မြေပေါ်မှာ ပေါ်နေတဲ့ ယမ်းနံ့ကို
ရှာရတာ မထောင်းသာပေမဲ့ မြေကြီးထဲမြှုပ်ထားတဲ့ ယမ်းနံ့ကို ရှာရချိန်
မှာ တော့ နှာခေါင်းတွေပါ ပူထူကုန်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ တာဝန်က အနံ့
ရတာနဲ့ အဲဒီနားမှာ ထိုင်ချလိုက်ရုံပဲ မဟုတ်လား။

သင်ခန်းစာတွေထဲမှာ မပါတဲ့ အခက်အခဲတစ်ခုကိုတော့ သည်းခံကြို
တ်မှ ဝတ်ပြီး ဖြတ်သန်းခဲ့ရပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ အားလုံးက
အထီးတွေကြီးပဲဆိုတော့ ချစ်ခြင်းဖွဲ့ရာသီ ရောက်ချိန်မှာ အမရဲ့ အနံ့ကို
ရတာနဲ့ ထိန်းမရတော့ဘူးဗျို့။ တချို့ စိတ်နုတဲ့ ကောင်တွေဆို ကြိုးပြတ်
တဲ့ အထိ ရုန်းတော့တာပဲ။ လေတင်ကဆို အမရဲ့ အနံ့ကို
အဝေးကရနေကြတယ်။ အထီးဆိုတဲ့ မာန်လေးကိုပြရင်း သင်တန်းလေ့
ကျင့်မှုထဲမှာ စိတ်နှစ်ထားရတာလည်း မလွယ်လှဘူးပေါ့ဗျာ။

ဪ ... ပြောရဦးမယ်။ ကျွန်တော်တို့ မှာ လည်း စစ်သားတွေ ဝတ်သလို အီကွင်းမင့် ဝတ်ရတယ်ဗျ။ အီကွင်းမင့်ကို ဝတ်လိုက်ပြီဆိုတာနဲ့ အခက်အခဲကို ဖြတ်သန်းရမလား၊ မိုင်းရှာရမလားဆိုတာ အလိုလို သိနေတယ်။ ဒီလိုနဲ့ လေ့ကျင့်ခန်းတွေကို လေ့ကျင့်သင်ကြားရင်း ရှေ့တန်းထွက်ရမယ့်ရက်ကို ရင်ခုန်စွာနဲ့ စောင့်စားနေမိတော့တယ်။

ကျွန်တော် ရှေ့တန်းကို စရောက်ချိန်မှာ နယ်မြေ စိမ်းလို့ လား မသိဘူး၊ မှတ်ရတာတွေ များ လွန်းလှတယ်။ မြင့်မားတဲ့ တောင်ကုန်းကြီးတွေ အရိပ်အာဝါသကောင်းတဲ့ သစ်ပင်ကြီးတွေကြောင့် စိမ်းဖန့် ညှိမှောင်နေသော အရောင်များကလည်း မှတ်ဉာဏ်ကို အလုပ်ပေးစေပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ လေကောင်း လေသန့် ရတာကိုတော့ ကျွန်တော် ကြိုက်တယ်ဗျ။ တောင်ကုန်းထိပ်ကနေ လေကိုတစ်ဝကြီး ရှူလိုက်ရတဲ့ အရသာကို ဘာနဲ့မှ မလဲနိုင်ပါဘူး။

စစ်သားကြီးတွေက တောင်ကုန်းတွေပေါ်မှာ တဲတွေထိုးပြီး နေကြတယ်။ ခံစစ်ဆင်တယ်လို့ တော့ ပြောတာ ကြားဖူးတာပဲ၊ ဝါးခြံစည်းရိုးတွေအတွင်း ကျင်းတွေတူးပြီးနေကြလို့ ကျွန်တော်တောင်မြေကျင်းထဲမှာ အိပ်ရတယ်ဗျ။ ရှေ့တန်းဆိုတော့လည်း အစားအသောက် ရှားပါးတယ်လေ။ အသားငါးထက် ကုလားပဲကိုသာ အားထားနေရလို့ ကျွန်တော်တောင် ပဲပင်ပေါက်ကြီး ဖြစ်တော့မယ်။

ကျွန်တော်တို့လိုပဲ အတော်ဝေးတဲ့ နေရာတွေမှာ ကျွန်တော်သိတဲ့ စစ်သားကြီးတွေ နေကြပြန်တယ်။ ဆရာအောင်လွင်တို့ နယ်မြေရှင်းသွားရင်း ကျွန်တော့်ကို ရောက်ဖူးအောင် ခေါ်သွားတယ်။ လမ်းကြောင်းရော

စခန်းနေရာတွေကိုပါ မှတ်ခိုင်းထားတယ်။

ဒီစစ်ဆင်ရေးမှာ ကျွန်တော့်ရဲ့ တာဝန်က အရေးကြီး ကြေးနန်းစာ တွေကို ပို့ပေးရပါတယ်။ ကျွန်တော့်လည်ပင်းမှာ ဂျက်ကော့ခါးပတ် ဟောင်းတစ်ခုကို လည်ပတ်အဖြစ် ဝတ်ဆင်ထားတယ်။ ခါးပတ်မှာ ပါ တဲ့ ဇစ်ကိုဖွင့်ပြီး ပို့လိုတဲ့ စာကို ထည့်ကြတယ်။

"မိုးတိမ်ရေ ... ဆရာကြီးသန်းဌေးတို့ စခန်းကို သိတယ် မဟုတ်လား "

အလေးပြုသလိုလုပ်ပြီး အမြီးနှံ့ပြလိုက်တယ်။ ဆရာကြီး သန်းဌေး က ကျွန်တော့်ကို သိပ်ချစ်တာ။ သူတို့ စခန်းကို ကျွန်တော် ရောက်ဖူးတယ်လေ။

"ဆရာကြီး သန်းဌေးဆီရောက်ရင် ကြက်သားဟင်းနဲ့ စားပြီးမှ ပြန်လာခဲ့ ... မိုးတိမ်ကို ကြက်သားဟင်းနဲ့ ကျွေးလိုက်ဖို့ စာထဲမှာ ထည့်ရေးပေးထားတယ် ကြားလား "

နားလည်ကြောင်း သခင်ရဲ့ လက်ခုံကို နမ်းလိုက်တယ်။ ပြီးတာနဲ့ တချို့ထဲလစ်တော့တာပဲ။ မှတ်သားထားပြီးသားလမ်း ဆိုပေမဲ့ သတိတော့ ထားရသေးတယ်။ ယမ်းနဲ့မရှိတဲ့ လမ်းက စိတ်ချရကြောင်း သင်တန်းမှာ ထဲက သင်ကြားလိုက်တာ သတိရမိပြန်တယ်။

"မိုးတိမ်လာတယ်ဟေ့ "

ကင်းသမားရဲ့ အော်သံနဲ့ အတူ စခန်းခြံစည်းရိုးတံခါးကို ဖွင့်ပေးလို့ စခန်းထဲဝင်လိုက်တယ်။ ဘေးဘီကို တစ်ချက်ကြည့်ပြီးမှ ဆရာကြီးသန်းဌေးရဲ့ တဲကို တန်းပြီးသွားလိုက်တယ်။

ဆရာကြီးသန်းဌေး ကျွန်တော့်ခေါင်းကို လက်နဲ့ သပ်လိုက်ပြီး လည်

ပတ်ထဲက ကြေးနန်းစာကို ယူဖတ်လိုက်တယ်။ ပြီးမှ

"ကဲ ... ရပြီ ... ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မိုးတိမ်ရယ် ... မင်း ပြန်လို့ ရပြီ"

ဆရာကြီးသန်းဌေး စာကို သေသေချာချာ မဖတ်ထူးထင်တယ်။ မိုးတိမ်ကို ဒီလိုလုပ်လို့ ဘာရမလဲ။ မျက်နှာကြီးကို စုထားပြီး တဲဘေးမှာ ငှက်တုတ်ထိုင်နေလိုက်တယ်။ ဒီတော့မှ

"ဪ ... မင်းက စိတ်ကောက်တယ်ပေါ့လေ ... စာထဲမှာ ပါတဲ့ အတိုင်း ကြက်သားဟင်းနဲ့ ကျွေးဖို့ စီစဉ်ထားပြီးသားပါ ... မင်းကို သက်သက်စတာ ... လာ ကြက်သားဟင်းနဲ့ ထမင်းသွားစားမယ်"

ပျော်လွန်းလို့ လှိမ့်ပြလိုက်တယ်။ အသားဟင်း မစားရတာ ကြာတော့ ကြက်သားဟင်းလေးက စားလို့ ကောင်းမှ ကောင်း။

"မိုးတိမ်တို့ ရဲ့ စာပို့ခက ဈေးကြီးတယ်ဟေ့ ... ကြက်သားဟင်းမှ မစားရရင် တို့ စခန်းမှာ နေပြီး ဆန္ဒပြမဲ့ပဲ။ ခုဝပြီ မဟုတ်လား ... ဆရာအောင်လွင်ဆီ ပြန်တော့ ... လမ်းမှာ ဂရုစိုက်သွား"

ဒီလိုနဲ့ စခန်းငယ်လေးတွေနဲ့ ဆက်သွယ်ဖို့ ကျွန်တော် စာပေးစာယူလုပ်ခဲ့ရပါတယ်။ အမြဲတမ်းတော့ ကြက်သားမစားရပါဘူး။ စာထဲမှာ ကြက်သားဟင်းနဲ့ ကျွေးလိုက်ပါလို့ ရေးလိုက်ရင်တော့ မကျွေးမချင်း မပြန်ဘူး။ ဒီစစ်ဆင်ရေးမှာ အမှားအယွင်းမရှိ တာဝန် ထမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။

တပ်ရင်းမှာ ပြန်လည်လေ့ကျင့်ဖွဲ့စည်းပြီး ရှေးတန်းပြန်ထွက်ခဲ့ကြပါ

တယ်။ ကားပေါ်မှာ ဆရာအောင်လွင်ရဲ့ ရင်ခွင်ထဲက လိုက်ပါလာရင်း သူပြောနေတာကို ကြားနေရတယ်။

"မိုးတိမ်ရေ ... ဒီတစ်ခေါက်တော့ ပွဲကြီး ပွဲကောင်းတွေ ကြုံရတော့မယ် ... စစ်တိုက်ရတဲ့ စစ်သားမှ ဂုဏ်ရှိတာကွ ... မင်းလည်း တာဝန်ကျေရမယ်နော်"

အကုန်လုံး နားမလည်ပေမဲ့ ငါ့သခင်ကို ကာကွယ်ရမယ်ဆိုတဲ့ အသိကတော့ ရင်နဲ့ အပြည့်ပါ။

"ပြီးခဲ့တဲ့ အပတ်ထက်စာရင် ပိုပြီးပင်ပန်းမှာ ကွ ... လှုပ်ရှားနေရဖို့များ တယ် ... မင်းတော့ ကြက်သားဟင်း ငတ်ပြီပေါ့ကွာ"

စစ်ခွေးတစ်ကောင်ရဲ့ ဘဝကို ခံယူထားပြီးမှ တော့ ပင်ပန်းဆင်းရဲမှု၊ ငတ်ပြတ်မှုတွေက စာမဖွဲ့လောက်ပါဘူး။ တာဝန်ကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ထားတဲ့ အတွက် ပတ်ထားတဲ့ အီကွင်းမင့်ကို ငုံ့ကြည့်ပြီး တိုက်လိုစိတ်တွေ ပြင်းပြလာပါတယ်။

နယ်စပ်ရှိ ရန်သူ့ စခန်းတစ်ခုကို တိုက်မယ်လို့ ကြားမိတယ်။ မနားမနေ လမ်းလျှောက်နေရတာ နှစ်ရက်လောက် ရှိနေပြီ။ ကျွန်တော်လည်း စစ်သားတွေနဲ့ အတူ လိုက်ပါနေရတယ်။ တိတိကျကျ ပြောရရင် စစ်သားတွေရဲ့ ရှေ့ဆုံးကတောင် သွားနေရသေးတာ။ ကျွန်တော် နားမှာတော့ ဆရာအောင်လွင်က အမြဲပါနေတာလည်း ကျွန်တော့်ကို အားရှိစေရပါတယ်။

ရန်သူမထင်မှတ်ထားတဲ့ လမ်းက တောတိုးချီတက်နေရတော့ ယမ်းနံ့ရပြီး မသင်္ကာလို့ ထိုင်ချလိုက်တာနဲ့ မိုင်းစစ်သည် က ဖော်ပြီးသားပဲ။ တွေ့လိုက် ဖော်လိုက်နဲ့ မိုင်းလေးလုံးရတဲ့ အထိ ပျော်စရာလို့ တောင် ထင်မိတယ်။

ရန်သူမထင်ထားတဲ့ လမ်းက ရန်သူစခန်း ခြံစည်းရိုးနားထိ တိုက်ရိုက်ရောက်သွားတယ်။ တစ်ညလုံး မအိပ်ရသေးလို့ နေမထွက် သေးတာလား မြူဆိုင်းနေတာလားဆိုတာတောင် မသဲကွဲဘူး။ စစ်သည်တွေအတွက် မြင်ကွင်းကန့်သတ်ချက် ရှိပေမဲ့ ကျွန်တော်ကတော့ ထင်ထင်ရှားရှား မြင်နေရတယ်။

"ကဲ မိုးတိမ်ရေ ... ထုံးစံအတိုင်း မိုင်းရှင်းကြရအောင် ... လမ်းမှာ တုန်းကလို မသင်္ကာတာနဲ့ အချက်ပြ ကြားလား"

ဆရာအောင်လွင်ရဲ့ အသံကို တိုးလျှော့ ကြားရပြီး ခြံစည်းရိုးခွေးတိုးပေါက်မှ ခေါင်းကို ဝင်လိုက်ချိန်မှာ တော့

ဟာ ... ယမ်းနဲ့တွေ့ အများကြီးပါလား။ လမ်းမှာ လို ဖော်လို့ ရမှာမဟုတ်ဘူး ။ မိုင်းရှိကြောင်း အချက်ပြထိုင်ဖို့ တောင် မလွယ်ဘူး။ တစ်လုံးကို ဖော်တာနဲ့ နောက်တစ်လုံးက ထပ်ပြီးကွဲမှာ ။ သခင်ကိုတော့ အန္တရာယ် ကျရောက်တာ မခံနိုင်ဘူး။ ခြံစည်းရိုးအဝမှာ တင် ဆက်မသွားဘဲ ရပ်နေတဲ့ သူ့ကို ဆရာအောင်လွင်က

"မိုးတိမ် ... ဘာဖြစ်နေတာလဲ ... မင်းကို အမိန့်ပေးနေတယ်နော် ... ဒီတိုက်ပွဲရဲ့ အဆုံးအဖြတ်က မင်းအပေါ် မူတည်တယ် ... စတော့ GO "

မိုင်းတွေ အများကြီး ရှိနေတာကို သူဘယ်လို ပြောရမလဲ။ ဘယ်လို သင်္ကေတတွေ ပြရမလဲ။ ယမ်းနဲ့တွေ့ လှိုင်နေတာကြောင့် ခေါင်းတောင်ကိုက်လာတယ်။ နောက်ဆုံးတော့ ခိုင်မာတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့ သခင်ကို တစ်ချက်လှည့်ကြည့်ပြီး ယမ်းနဲ့တွေ့ အများ ဆုံးရှိတဲ့ နေရာကို အရှိန်နဲ့ ခုန်ချလိုက်ပါတော့တယ်။

"ဝုန်း .. ဂျိမ်း ... ဝုန်း ... ဝုန်း ... ဝုန်း"

ပေါက်ကွဲသံများ ဆက်တိုက်ကြားလိုက်ရတယ်။ အကျယ်ကြီးပါပဲ။ ဆက်တိုက်ဆိုသလို စစ်သားတွေ ပစ်တတ်တက် သွားကြတာတွေ လက်နက်ခဲယမ်း ပေါက်ကွဲသံတွေ နောက်ဆုံးမှာ ရန်သူ့အလောင်းတွေကြားထဲ ပြေးလွှားပြီး နိုင်ငံတော်အလံကို လွှင့်ထူလိုက်တာတွေကို တွေ့နေရတယ်။

ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် ဘယ်ရောက်နေလဲ ဆိုတာတော့ မသိဘူး။

"ကောင်းတယ် ... သားကြီး" ဆိုတဲ့ သခင်ရဲ့ အသံကိုလည်း မကြားရတော့ဘူး။

လူအုပ်ထဲမှာ ဆရာအောင်လွင်ကို လိုက်ရှာကြည့်တော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ အီကွင်းမင့်လေးကို ကိုင်ပြီး ငိုနေတဲ့ ဆရာသခင်ကို တွေ့လိုက်ရတယ်။ သခင် ဘာဖြစ်လို့ ငိုနေတာလဲဟင်။ ကျွန်တော်ပဲ သူ့စကားကိုနားမထောင် ခဲ့လို့ လား။ ကျောင်းက သင်ပေးလိုက်သလို မိုင်းအနားမှာ ထိုင်မနေလို့ လား။ ဒီတိုက်ပွဲရဲ့ အဆုံးအဖြတ်ဟာ မင်းအပေါ် မူတည်တယ်လို့ ပြောခဲ့တဲ့ ဆရာစကားတွေက မဟုတ်တော့လို့ လားဗျာ။ သခင်ဆီ အမြန်အပြေးပြန်လာချင်ပေမဲ့ ကျွန်တော့်ကိုကျွန်တော် လွင့်မြောနေတယ်လို့ ထင်နေမိတယ်။ လွင့်မြောမိုးတိမ်ပေါ့နော်။

လွင့်မြောနေတဲ့ ကျွန်တော် မိုးတိမ် တာဝန်ကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်ခဲ့တယ်လို့ တော့ ထင်မိပါတယ်။

မိုးတိမ်ရယ် ... မင်းက ငါ့စကားကို နားမထောင်ဘူးနော်။ ခုတော့ ငါတို့ ကို ထားပြီး မင်းထွက်သွားပြီပေါ့။ ဒီတိုက်ပွဲဟာ မင်းအပေါ်မူတည်တယ်လို့ ပြောလိုက်တဲ့ အတိုင်း သက်သေပြသွားတာလားကွာ။ မင်းတာဝန် ကျေပါတယ်။

မင်းကြောင့် ပင်မမိုင်းကြီး ပေါက်ကွဲလို့ ဘေးက မိုင်းလေးတွေပါ လ
န့်ကွဲကုန်ပြီး မိုင်းရှင်းလမ်းဖြစ်သွားတယ်။ အဲဒီလမ်းကပဲ တို့ တတွေ ချီ
တက်ချဉ်းကပ်ပြီး ရန်သူစခန်းကို အောင်မြင်စွာ တိုက်ခိုက် သိမ်းပိုက်နိုင်
ခဲ့တယ်။

လေ့ကျင့်သား ပြည့်ဝပြီး အမိန့်နာခံတတ်တဲ့ သခင့်အပေါ် အနစ်နာ
ခံတဲ့ တပ်မတော်အပေါ် သစ္စာရှိတဲ့
ဒေသန္တရစစ်ခွေးလေးတစ်ကောင်ကြောင့် တိုက်ပွဲရလဒ် ပြောင်းလဲသွား
ပေမဲ့ မင်းကတော့ မိုးတိမ်ဆိုတဲ့ နာမည်နဲ့ လိုက်အောင် တိမ်တွေပေါ်မှာ
လွင့်မြောသွားပြီလား မိုးတိမ်ရယ်။ ကိုယ်ပိုင်နံပါတ်ရပြီးသား စစ်ခွေး
လေးမို့ မင်းကို တပ်ရင်းမှူးကြီးကိုယ်တိုင် အမိန့်စာပြန်ပေးနေတယ်ကွာ
။ မင်းသွားလိုရာကို သွားနိုင်ပြီလို့ ပြောနေပေမဲ့ ငါ့ရင်ထဲမှာ တော့ မင်း
အမြဲတမ်း ရှိနေမှာ ပါ။ ရဲဝံ့စွန့်စားပြီး အများ အတွက် အသက်စွန့်သွား
တဲ့ မင်းကို ဂုဏ်ပြု အလေးပြုလိုက်ပါတယ်ကွာ။

ကောင်းတယ် သားကြီး။

မိုးတိမ် ကောင်းရာသုဂတိ လားပါစေ။

အဟိတ်တိရစ္ဆာန် ဖြစ်ကြောင်းမှန်လည်း

တိုင်းရွာပြည်ကျိုး ထမ်းသယ်ပိုးလို့

စစ်သည် နဲ့ မခြား တိုက်ပွဲကြားတွင်

ခိုင်မာရဲဝံ့ သက်စွန့်သွားသည်

အညတြ စစ်ခွေးလေး။

မင်းရဲ့ ဝိညာဉ် တိမ်ပေါ်ပြေး

ဂုဏ်ယူပါတယ် မိုးတိမ်လေး ...။ ။

(ဖြစ်ရပ်မှန်အား ဆီလျော်အောင် ညွှန်းဖွဲ့ပါသည်)

(၇၃ နှစ်မြောက် တပ်မတော်နေ့ ဂုဏ်ပြုဝတ္ထုတို)

**နှလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချမ်းပါစေ
ခွန်သက်တင်ဆန်း**
